Thing Called Love (II)

On Februarie 02, 2016

Fii mereu prezent acolo unde alegi să te dezvălui, lăsându-te purtat de propria ta descoperire.

Mai rămânea doar să-mi imaginez un pretext ca să intru în comuniune cu acea parte nevăzută a lumii, din perimetrul unei ordini dominatoare, care, în schimb, transforma restul lumii, antrenându-l într-un adevărat pariu cu hazardul. Sau, era mai degrabă o stranie asumare a singularității, prin suspendarea celorlalți într-o întrecere cu propriile mele așteptări?

Cumva, trebuia să profit de acest moment de reglare a rațiunii pentru a-mi continua drumul spre realizările cuvenite unei deschideri de perspectivă, migrând într-o dimensiune esențială propriei libertăți de imaginație, între exaltarea trăirii intense și conturarea unui idei superioare de afirmare. Ceea ce însemna, totodată, o posibilă cădere de la înălțime, o demolare a construcției numite "Join". *This spark will cause the bridge to burn.*

Mă măcina obsedantul gând, acceptorul final al răspunsului la întrebarea "De cine aparțin?", că în priveliștea ce mă învăluise aproape constrângător cu puterea unei minți geniale, puteam să continui legătura cu un alt context de timp, cu un soi de percepție care punea la încercare schemele normale ale realității. Cu o cunoaștere pe care cumva am pierdut-o printr-un Alter-Join. Dar pe care trebuia neapărat să o recuperez printr-o întoarcere la analogia cu o ființă superioară. *To cross a line takes a tiny step.*

Se revela astfel fața ascunsă a unei realități care trecea prin altcineva, declanșatorul unei înțelegeri ascunse, ale cărei simple ingrediente erau rezonanța și reflexia.

Concomitent, mă simțeam introdus în romanul "Perpetuum Mobile" al scriitorului Artur Silvestri, fiind cuprins de un fel de înfrigurare și o stare de uimire totodată. E vorba de a cea stare de navigator singuratic ce întrezărește, undeva, departe, un țărm care nu se găsește niciodată. Dar în același timp, rațiunea mea făceam corp comun cu viziunea schimbării de imagine și de personalitate din perspectiva aceluiași personaj: descoperitorul unei lumi care se vrea autonomă, în unire cu izvorul prim și inepuizabil de viață, lumină și iubire, al unei conștiințe mai înalte.

Leadership: Dispui de o modalitate de mare acuratețe și utilă de a înțelege unde te afli în termeni de "conștiință prinsă în jocul hazardului", sub aspectul trăirii într-un parcurs al trecerii de la evaluarea impactului realității la descoperirea unui om nou?

Leadershipul nu trebuie să se omită din aprecierea condițiilor în schimbare care afectează trecerea omului de la un cadru de referință la altul, plecând de la analogia cu "oriunde vrei să te avânți, până la urmă vei nimeri acolo unde ești".

Acest cadru de referință depinde de poziția de observare pe care o ia omul, de la înălțimea unei rațiuni care are puterea să declanșeze noi înțelegeri asupra lumii, față de efectul pe care îl antrenează această înțelegere asupra ei.

Vei fi mereu prezent acolo unde alegi să te dezvălui, lăsându-se purtat de propria ta descoperire. În fiecare zi poți descoperi legătura cu lumea din jur în raport cu semnificațiile pe care le atribui unei ființe superioare. Devii un primitor sau un expeditor al semnelor ei de

întrebare, în funcție de contrariile pe care le găsești în tine și care pot fi echilibrate de statutul de ființă superioară.

Ca să te înțelegi în termenii de "conștiință prinsă în jocul hazardului" trebuie să devii cea mai bună variantă a ta într-o întrecere cu propriile mele așteptări încât să micșorezi probabilitatea de apariție a unui fenomen potențial dăunător pentru perceperea realității. Trăirea într-un parcurs al trecerii de la evaluarea impactului realității la descoperirea unui om nou se manifestă prin analogia cu o ființă superioră care nu se lasă oprimată de constrângerile legilor naturale, imaginare, raționale sau sociale.

Omul Nou este tot ceea ce îți poți oferi ca răspuns la întrebarea "de cine aparții" privită ca modalitate de a înțelege ce anume trăiești într-o realitate care există independent de tine, dar în același timp datorită ție.

Thing Called Love este argumentul unei nedespărțiri de ceea ce mă înlănțuie și mă înrobește, adică de acea parte din mine care se vrea revelată și împărtășită. Presupun că acest argument este unul din identificatorii de bază ai unui lider desăvârșit.

Pot oricând să mă îndepărtez de restul lumii, pot oricând să dau frâu liber libertății de imaginație, dar întotdeauna mă va ține în loc acest impediment: „De cine aparțin?”. Sunt legat de puterea unei lumi la care trebuie să mă adaptez constant, sau de efectele ascunse ale unei puteri superioare de înțelegere a ei?

Un singur lucru este clar: în nici într-un caz nu voi putea să demolez construcția numită "Join".

* Notă: Above & Beyond feat. Richard Bedford - Thing Called Love

Source: https://neculaifantanaru.com/thing-called-love-II.html